

[Søren Andersen.]

at hvis man gennem et udvalgsarbejde kunne skabe samme mulighed for at stifte lån, men på mere betryggende, skal vi sige juridisk bedre måde, så kunne jeg ikke forstå — selvom der foreligger et kommissionsarbejde og en betænkning —, at et udvalg ikke skulle kunne nærmere overveje, om bestemmelserne kunne laves endnu bedre, uden at selve lovens tanke og virkning bliver ødelagt deraf. Jeg kan ikke forstå, at det på nogen måde kan opfattes sådan, at det vil være at ødelægge noget, og jeg kan heller ikke forstå, at folketinget og rigsdagen ikke vil hævde sin ret på dette område.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh udtalte, at han havde visse ønsker. Det har vi alle, men jeg forstod ikke rigtigt sammenhængen mellem de ønsker, det ærede medlem hr. Aage Fogh fremsatte her, og den sag, vi behandler. Der var ønske om, at alle, der ejede mere end een ejendom, uanset ejendommens størrelse skulle lade den ene ejendom forpagte, og der var ønske om, at ingen i det hele taget måtte have mere end een ejendom. Man må imidlertid i den forbindelse — jeg skal ikke rage mig ind i nogen lang diskussion — ikke glemme, at det er ikke alle, der har penge at købe for. Det er vel også fremdeles på sin plads, at der er en god bestyrerplads eller en forpagtning at få. Man må ikke gøre forholdene indenfor landbruget så snævre, at der ikke kan blive mulighed for visse variationer eller for, at de enkelte brugere kan få naturlig lejlighed til udfoldelse af deres evner og kræfter.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte de vanskeligheder, som tinglysning vedrørende tillægsjord kunne skabe, og spurgte, om det nu var meningen at camouflere dette forhold. Jeg ved ikke, om udtrykket camouflere er det rigtige, men det var det ærede medlems mening: at det antal brugere, der søger tillægsjord, var langt større end, hvad der svarede til de virkelige forhold. Jeg ved ikke, om det var en tale lidt ud af vinduet i anledning af det møde, som det ærede medlem hr. Aage Foghs eget parti holder netop i dag.

Jeg skal anbefale, at vi tager en kort og hurtig udvalgsbehandling.

Tesdorpf: Jeg har bedt om ordet, fordi jeg har en kort bemærkning til det ærede

medlem hr. Aage Fogh, som jo kun noget løst berørte det, der ellers er emnet for denne forhandling. Jeg synes ikke, det skulle stå helt uimodsigt, når det ærede medlem om ejerne sagde, at de ikke lider noget, når staten gør sin forkøbsret ifølge loven gældende. Når det ærede medlem under sin omtale af Lerchenborg sagde, at ejeren lider ikke noget, så er det vist rigtigt, når det ærede medlem ser på det rent økonomiske; men der er jo andre end økonomiske interesser, ærede medlem, i dette spørgsmål. Det kunne f. eks. tænkes, at ejeren kunne have visse interesser i, hvem der blev hans efterfølger, interesser, som måske havde fundet udtryk i det salg, der fandt sted til den pågældende efterfølger. Derfor synes jeg ikke, man kan sige, at ejeren overhovedet ikke lider noget ved, at staten går ind. Økonomisk lider han måske ikke noget, men der er som sagt andre interesser, der kan tænkes at spille ind.

Så talte det ærede medlem om det gode naboforhold, som der heller ikke var nogen grund til skulle blive ødelagt ved tinglysninger om pligt til at afgive tillægsjord. Jeg synes også, det er beklageligt, hvis det skulle ødelægge et godt naboforhold; men når det ærede medlem vil bagatellisere det fuldstændig og sige, at det er også noget, som den nuværende ejer ikke lider nogen som helst skade ved, så er der dog efter min mening her en reel økonomisk interesse, mere reel end den, der før var tale om, idet ejeren kunne tænkes at lide skade derved, at der på forhånd bliver lagt en byrde på hans ejendom, inden den bliver solgt, nemlig en tinglysning om pligt til at afgive tillægsjord. En sådan tinglysning må antagelig nedsætte ejendommens værdi i handel og vandel, således at dette virkelig påvirker ejerens økonomiske interesser. Når han nemlig skal sælge sin ejendom, er der på grundlag af dette tinglysningskrav al rimelig udsigt til, at ejendommen må sælges billigere, end hvis kravet ikke eksisterede.

Jeg har gerne villet komme med disse bemærkninger, fordi jeg syntes, at det ærede medlem fremstillede tingene i lidt forkert lys og tog noget for let derpå.

Aage Fogh: Jeg vil gerne til min indledning føje, hvad jeg burde have sagt, da jeg havde ordet første gang, at jeg betragter det som en selvfølge, at de to lejehusmandsbrug på